

ת"פ (ירושלים) 2134-06-20 - מדינת ישראל נ' מוחמד חאג' מחמוד

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 2134-06-20 מדינת ישראל נ' חאג'
מחמוד

לפני כבוד השופט מוחמד חאג' יחיא

בעניין: המאשימה
מדינת ישראל
חטיבת התביעות מחוז ים - משטרת
ישראל

נגד

הנאשם
מוחמד חאג' מחמוד
ע"י ב"כ עו"ד מאהר חנא

גזר דין

1) הנאשם הורשע ביום 1.12.2022, על-יסוד הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון, בביצוע המיוחס לו בשלושה אישומים המפורטים בכתב אישום המתוקן אשר הוגש נגדו. כל האישומים עניינם עבירות אלימות במשפחה.

2) לפי החלק הכללי בכתב האישום, במועדים הרלבנטיים לו, הנאשם ואשתו (להלן: "המתלוננת"), גרו יחד עם חמשת ילדיהם, ביניהם: בתם (להלן: "הבת") ושני ילדיהם הקטין יליד שנת 2003 (להלן: "א") והקטין יליד שנת 2006 (להלן: "ח").

3) לפי האישום הראשון, ביום 2.3.2019 בשעה 23:00 לערך, שב הנאשם אל ביתו. הוא העיר את המתלוננת משנתה תוך שהרים את השמיכה שבה היא התכסתה וביקש ממנה להכין לו אוכל, אך האחרונה השיבה לו כי הבת תעשה כן. על רקע זה, הניח הנאשם את רגלו על בטנה של המתלוננת. סמוך לכך, חיממה הבת אוכל עבור הנאשם. באותה עת, הוא ניגש אל המתלוננת, אשר אחזה במכשיר הטלפון הנייד שלה, וניסה ליטול אותו מידיה, אך המתלוננת סירבה לכך, או אז, הפה הנאשם את ידיה באמצעות ידיו וצעק לעברה. למשמע צעקותיו, חשו הבת ו-ח' לעזרת המתלוננת וניסו להרחיקו ממנה. לאחר מכן, הפה הנאשם את הבת בפניה באמצעות ידיו. סמוך לכך, התכתבה הבת עם חברתה וביקשה ממנה להזעיק את המשטרה והאחרונה עשתה כן. נוכח מעשים אלה, הועמד הנאשם לדין בגין תקיפה סתם של בת-זוג, עבירה לפי סעיף 382(ב) בחוק העונשין,

התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין" או "החוק"), וגם בגין תקיפה סתם, עבירה לפי סעיף 379 בחוק המוזכר.

(4) לפי האישום השני, במועד שאינו ידוע למאשימה, בין חודש לחודשיים לפני האירוע מושא האישום הראשון, בבית, על-רקע מחלוקת בין הנאשם לבין א', על רקע התנהלותו של א' בבית הספר, הגיעה הבת, תפסה את אחיה ולקחה אותו לאחד מחדרי הבית. אז, היא נעמדה בכניסה אל החדר והנאשם סטר בפניה. נוכח זאת, הוא הועמד לדין בגין ביצוע תקיפה סתם, עבירה לפי סעיף 379 בחוק המוזכר.

(5) לפי האישום השלישי, כחמישה חודשים לפני האירוע הראשון, בבית, הכה הנאשם את א' באמצעות חגורה. המתלוננת ניסתה להפסיק את התקיפה ונטלה את החגורה מידיו של הנאשם. נוכח זאת, הוא הועמד לדין בגין ביצוע תקיפה סתם של קטין, על-ידי אחראי, עבירה לפי סעיף 382(ב) בחוק העונשין.

תסקיר שירות המבחן וחוות דעת הממונה על עבודות השירות

(6) במסגרת הסכמת הצדדים בהסדר, הוזמן תסקיר של שירות המבחן. תסקיר ראשון הוגש ביום 31.8.2023. לפיו, בין השאר ובתמצית לשמירה על צנעת הפרט, הנאשם הוא אב למשפחה ברוכת ילדים וסב לנכדים. בצעירותו, השלים 12 שנות לימודים ועבר להתגורר בחו"ל. לימים, הוא התחתן עם המתלוננת ושב לארץ. עיקר תפקידו היה פרנסת המשפחה ומכאן הייתה נוכחותו המצומצמת בבית. נוכח חיכוכים עם אחד מבניו הקטינים שגרמו לו תסכולים רבים, הנאשם היה "מוציא עצבים" כלפי בנו. תסכולים אלה נבעו גם ממצב כלכלי קשה וגם ממצב בריאותי שנוגע למי מבני המשפחה. אשר למעשיו מושא האישומים, הנאשם רואה בהם בצמצום אך אישר כי נהג בקשיחות ובכעס. נתון אחרון זה, לצד הסדירות שלו בעבודה, מהווים גורמי סיכוי לשיקום. לצד זאת, הבחינה המצומצמת שלו למעשיו, עברו הפלילי הישן, ובעיקר סירובו להליך טיפולי בתחום האלימות במשפחה, הביא לכך שלא הוגשה המלצה שיקומית.

(7) יש לציין, כי בדיקה של שירות המבחן עם המתלוננת, העלתה כי תסכולו של הנאשם נבע ממספר דברים כאמור, וכי הוא היה עובר לחצים, אך שללה הרגשה של סיכון. עוד תיארה, כי חשה תסכול ממעשה בתה שהביא לקריאה למשטרה, ואף "נזפה בה על כך". לשיטתה, בעיות כאלו יכולים לפתור בתוך המשפחה.

(8) לבקשת ההגנה שהטעימה כי הייתה אי-הבנה מצד הנאשם בנוגע לתוכנית טיפולית שהוצעה לנאשם, ועל-יסוד התחייבותו להשתתף בתוכנית כזו, הוריתי בדיון מיום 14.3.2024 לשירות המבחן לבחון שוב את האפשרות למיצוי הליך טיפולי מתאים.

(9) ביום 4.4.2024 הוגש תסקיר משלים, זאת לאחר שיחה עם הנאשם ועם המתלוננת. מסתבר כי שוב, סירב הנאשם להשתתף בטיפול בתחום האלימות במשפחה או האלימות הזוגית. הוא הסכים להשתתף בטיפול באלימות כלפי ילדים אף שלשיתנו לא נשקף ממנו סיכון בהקשר זה. לפי התסקיר, לאחר שיחות של עורכו עם הנאשם ואשתו, נמסר כי לאחר התסקיר הראשון עבר הנאשם תאונה שבעטיה שהה יותר בקרב בני משפחתו, דבר שהידק יותר את הקשרים המשפחתיים, וכי יחסיו כיום עם בנו (שהיה קטין במועד האישום) הם תקינים. באותה שיחה נשללה אלימות בתוך המשפחה. לצד זאת, לפי התרשמות שירות המבחן, הנאשם מתקשה בהתבוננות בתכנים המורכבים במעשיו האלימים, ומתמקד רק בהיבטים המתפקדים. על כן, רמת המסוכנות להישנות מקרי אלימות בעתיד מצדו, הוערכה כגבוהה וגם לא ניתנה המלצה שיקומית.

(10) בדיון הטיעונים לעונש מיום 15.4.2024, ולאחר שהבהרתי כי אין בכך כדי ליצור ציפייה ביחס לעונש שיושת בסופו של דבר, הוריתי על הזמנת חוות דעת של הממונה על עבודות השירות בשב"ס. זו הוגשה ביום 30.5.2024 ולפיה, נמצא הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות אך במגבלות נוכח מצב רפואי.

עיקרי טענות הצדדים לעונש

(11) הצדדים טענו לעונש בדיון מיום 15.4.2024.

(12) לפי המאשימה, במעשיו, פגע הנאשם בערך המוגן של שמירה על שלמות הגוף, כאשר החומרה באה לידי ביטוי בכך שאלה נעשו בתוך המשפחה. המאשימה עותרת לקביעת מתחם ענישה הולמת נפרד לכל אישום. לפיה, ביחס לאישום הראשון, מתחם הענישה נע בין מאסר קצר ועד 18 חודשי מאסר. באישום השני, המתחם נע בין מאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר בפועל. באישום השלישי, המתחם נע בין תקופת מאסר קצרה ועד שנת מאסר. על-רקע רמת המסוכנות הגבוהה שנשקפת מהנאשם, כך לפי התסקיר, וגם העדר תוכנית שיקומית, סבורה המאשימה כי העובדה לפיה סלחה המתלוננת לנאשם, אינה מאפשרת לאינטרס הציבורי לסלוח. כתב האישום מתאר אירועים שמעידים על דפוס התנהגות אלימה ולא מעידה חד-פעמית. המאשימה עותרת להשית על הנאשם 8 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, לצד ענישה נלווית.

(13) הנאשם באמצעות בא כוחו - עו"ד מ' חנא - טוען מנגד, בין השאר ובעיקר, כי האירועים התרחשו בשנת 2019 ומאז הנאשם, כפי שגם בני משפחתו מעידים על כך, השתנה לאין שיעור ולא אירעו אירועים נוספים מאז. הנאשם גורס, כי יש לראות את כל האישומים במסגרת אחת, ולקבוע מתחם ענישה אחד לכל האישומים. מתחם הענישה ההולמת בנדון, מתחיל במאסר מותנה. הנאשם סובל מבעיות רפואיות. הוא מתקשה לפרנס את עצמו ואת בני-משפחתו. לכן, הטלת עונש של שמונה חודשי מאסר בעבודות שירות, וכנובע מכך להוציאו ממעגל העבודה בגילו, הדבר יפגע מאוד בתא המשפחתי. הנאשם מודע למצבו ולמעשיו, כאשר ברקע שלהם מצבה הכלכלי של המשפחה. הוא מתחרט על מעשיו. הוא רוצה לשנות ולהשתפר. מכאן, הוא גורס שיש למקם את עונשו בתחתית המתחם ולהסתפק במאסר מותנה וקנס.

14) הנאשם עצמו דיבר לפניו בדיון הטיעונים לעונש. לפי עיקרי דבריו, הוא מבין כי כשל בהתנהגותו. מדובר במעשים שאירעו לפני מספר שנים ומאז חזרו היחסים המשפחתיים לשגרה והמצב השתנה. הוא סובל מבעיות רפואיות וזקוק לבני משפחתו לידו. הנאשם עובד כנהג משאית. בשל מצבו הרפואי, הוא עובד באופן חלקי ומתקשה כלכלית. הוא מבקש מבית המשפט את מידת הרחמים בהשתת העונש, והוא רוצה להמשיך לפרנס את משפחתו.

15) גם בתו של הנאשם (שאינה המתלוננת בתיק), דיברה לפניו בדיון הקודם. לפיה, אביה הוא אדם נעים ורחום. אמנם טעה, אך אין אדם שהוא חף מטעויות. מאז האירועים, המצפון שלו מייסר אותו, הוא לא חזר על טעותו. עוד לפיה, היא מוטרדת מאוד מהעונש שיושט והשפעתו על משפחתה. היא מבקשת להתחשב בגזירת הדין במצבו הרפואי של אביה ועל ההשלכות שעלולות להיות למשפחה וליחסים בתוכה.

דיון והכרעה

16) תחילה לשאלה, האם יש מקום לקבוע בנסיבות העניין מספר מתחמי ענישה, זאת לפי שיטת המאשימה, או מתחם אחד לכל המעשים, זאת לפי שיטת ההגנה? ובכן, אין מחלוקת, כי שלושת האישומים מתייחסים למעשים שהתרחשו בנקודות זמן שונות. ברם, משותף לכל המעשים הוא טיבם (הפעלת אלימות פיזית), קורבנותיו (בני משפחה וחלקם רלבנטיים ליותר מאישום אחד), ולא רק. מדובר במעשים שהתרחשו בתוך מספר חודשים ויכולים להעיד על דפוס התנהגותי אלים על רקע ויכוחים פנים משפחתיים. בהינתן זאת ותוך יישום של המבחן המהותי הנדרש לצורך מתן מענה לשאלה האמורה (מבחן "הקשר הענייני ההדוק" - ראו: ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014); ראו גם: ע"פ 1261/15 מדינת ישראל נ' דלאל (3.9.2015)), מקובלת עליי גישת ההגנה לפיה, יש לקבוע בנסיבות העניין מתחם ענישה אחד לכלל האישומים.

17) תחילה לפי סעיף 40ב בחוק העונשין: "העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו". לצורך מילוי מלאכת גזירת הדין, נקבע בסעיף 40ג בחוק כלהלן:

"(א) בית המשפט יקבע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה, ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40ט.

(ב) בתוך מתחם העונש ההולם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40יא, ואולם בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי הוראות סעיפים 40ד ו-40ה"

18) הערכים המוגנים: הפעלת אלימות בכלל, וכלפי בן משפחה בפרט, היא מעשה אסור, פסול ומכוער, שפוגע בביטחון האישי והבסיסי של הקורבן, בשלוות נפשו ובשלמות גופו. כל זאת לצד

העלבון וההשפלה שיכולים גם ללוות מעשה זה ולגרום לפגיעה רגשית ונפשית אצל הקורבן. הדברים יפים שבעתיים ועולים בחומרתם כאשר מדובר כאמור בבן משפחה, כגון בן זוג או קטין שבאחריותו. יפים כאן דברי כבוד השופטת ע' ארבל בע"פ 11917/04 נורדיצקי נ' מדינת ישראל, פסקה 3 (19.5.2005), לפיהם: "בתי המשפט חזרו לא אחת על הצורך להוקיע את מעשי האלימות ולשרש תופעות אלה ממחוזותינו. אין חמור מכך שאישה לא תהא מוגנת בביתה שאמור להיות מבצרה. העונש מטרתו להוקיע את המעשה וגם להרתיע עבריינים בכוח".

(19) נכון, כל מעשה ומעשה נבחן לגופו, ונסיבות מקרהו של פלוני מובחנות מנסיבות מקרהו של אלמוני. ואולם, כמכלול, "יש לעקור מן השורש את נגע האלימות שפשה בחברתנו. במלחמה זו מוטל על בתי המשפט תפקיד חשוב ביותר, שעיקרו הוקעת התופעה וגזירת עונשים מחמירים על אלו הבוחרים לנקוט בדרך האלימות" (ע"פ 8991/10 מכבי נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (27.10.2011)). עוד על הצורך בענישה מרתיעה להתמודדות עם נגע האלימות, ראו והשוו: ע"פ 6277/20 היילי נ' מדינת ישראל, פסקה 36 (24.3.2021); ע"פ 4173/07 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (16.8.2007). לעניין ענישה מרתיעה כאשר מדובר באלימות בתוך המשפחה, ראו והשוו עם: רע"פ 1884/19 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (14.3.2019).

(20) נסיבות ביצוע העבירה: באירוע מושא האישום השלישי (הראשון בזמן), תקף הנאשם את בנו הקטין בחגורה וזאת עד התערבות המתלוננת. ללא ספק, מדובר באירוע חמור. לאחר מספר חודשים, באירוע מושא האישום השני, בתו שאצה רצה להפריד בין הנאשם לבין אחיה בוויכוח שהתלהט ביניהם, הוא סטר בפניה. באישום השלישי והאחרון בזמן, העיר הנאשם את אשתו משנתה באמצעות משיכת השמיכה מעליה, וזאת כדי שתכין לו אוכל. משזו הפנתה אותו לבת, הוא הניח את רגלו על בטנה. בהמשך, לאחר שניסה ליטול את הטלפון ממנה, הוא הכה את ידיה. בתו שחשה לעזרת אמה יחד עם אחיה, אף היא טעמה את נחת זרועו. הנאשם הכה אותה בפניה.

(21) מדובר במעשים חמורים שהתרחשו תוך מספר חודשים. אין לתאר את מידת ההשפלה של כל הקורבנות הנובעת מעצם התקיפה, פעם מכה על היד, פעם סטירה על הפנים, ופעם באמצעות חפץ. אין להכביר במילים גם למידת היחס המעליב והמכוער הטמונה, בהנחת רגל על בטנה של המתלוננת בזמן השינה שלה. מדובר בהתנהגות בריונית שבה הנאשם, במספר הזדמנויות ובתגובה לאי-סיפוק של רצונותיו או הוראותיו, בחר בכוח הזרוע. הצָבֵר של האירועים, לבטח יכול להעיד על דפוס התנהגותי אימפולסיבי אלים, בתגובה לוויכוחים שגורים שיכולים להתרחש מידי יום בחיק המשפחה. לצד זאת, ניתנת הדעת לכך שתקופת הזמן אשר בה התרחשו האירועים, אינה ארוכה במיוחד והאירועים עצמם היו רגועים, קצרים ולא מתוכננים.

(22) מתחם הענישה ההולם: לאחר ששמעתי את טענות הצדדים, לאחר שבחנתי את נסיבות ביצוע העבירות שבהן הודה הנאשם ולאחר שעיניתי בפסיקה רלבנטית (לעתים עם נסיבות או עבירות, חמורות יותר או מקלות יותר), סבורני כי מתחם הענישה ההולמת של צבר העבירות הרלבנטיות, נע בין תקופת מאסר קצרה שיכול ותרוצה בעבודות שירות ועד 15 חודשי מאסר בפועל. ראו והשוו בשינויים המחוייבים עם הספיקה הבאה: רע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל (28.1.2021); רע"פ 2486/19 נאטור נ' מדינת ישראל (11.4.2019); רע"פ 1884/19 שמריז נ' מדינת ישראל (14.3.2019); רע"פ 5662/18 פלוני נ' מדינת ישראל (2.8.2018); רע"פ 1884/19 פלוני נ' מדינת ישראל (14.3.2019); רע"פ 6798/17 פלוני נ' מדינת ישראל

(22.11.2017); רע"פ 226/17 מסיקה נ' מדינת ישראל (6.3.2017); רע"פ 1306/16 הרוש נ' מדינת ישראל (17.2.2016); עפ"ג (המחוזי י-ם) אבו סביח נ' מדינת ישראל (24.1.2016); ת"פ (שלום י-ם) 66605-01-23 מדינת ישראל נ' פלוני (7.11.2023); ת"פ (שלום י-ם) 48209-10-19 מדינת ישראל נ' פלוני (19.9.2022) (לא פורסם)[1]; ת"פ (שלום י-ם) 38194-09-19 מדינת ישראל נ' פלוני (20.10.2021); ת.פ. (שלום נצרת) 31217-09-19 מדינת ישראל נ' פלוני (27.4.2021).

23) נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה: לקולת העונש, ניתנת הדעת לגילו של הנאשם (בן 70 כיום), נטילת האחריות ללא הצורך בקיום דיון הוכחות ושמיעת עדים, על כל הנובע מכך מבחינת חיסכון וזמן של העדים, לצד חיסכון בזמן שיפוטי. עוד לקולת העונש, ניתנת הדעת למצבו הרפואי של הנאשם כפי שעלה מן המסמכים הרפואיים שהוצגו (נ/1) וגם מחוות דעתו של הממונה. ניתנת הדעת בנדון גם לחלוף התקופה ממועד ביצוע העבירות עד היום ואי-קיומן של אינדיקציות לתיקים נוספים בתחום האלימות במשפחה. עוד בהקשר זה, ניתנת הדעת לטענות ההגנה לצורך בשמירה יציבות תעסוקתית של הנאשם (גם בשים לב לגילו), הפגיעה הצפויה במשפחתו וההשפעה הכללית ביחסים הפנימיים במשפחה. ניתנת הדעת גם לריכוך המשמעותי בכתב האישום המתוקן, זאת ביחס לכתב האישום המקורי.

24) מן העבר האחר, ניתנת הדעת לקיומו של רישום פלילי (ת/1). אכן, מדובר בעבר רחוק וישן. בשנת 1999 הורשע הנאשם בבית המשפט המחוזי, בביצוע עבירת סמים, בגינה נגזרו עליו שש שנות מאסר בפועל. בשנת 2006 הורשע בעבירה של הסעת שוהה בלתי חוקי, ובגינה נגזרו עליו כחודש ימים מאסר בפועל. החשוב לענייננו, חרף תקופות המאסר בפועל שריצה בחייו, הדבר לא הרתיע אותו מלהסתבך בפלילים לאחר מכן, בשלושה אירועי אלימות עוקבים.

25) בשקילת העונש, תוך מתן דגש לרכיב ההרתעה, ניצבת העובדה לפיה בפועל, הנאשם לא הסכים להליך טיפולי בתחומי האלימות במשפחה והזוגיות. בהתבסס על כך, התסקיר האחרון העריך את רמת המסוכנות להישנות מעשי אלימות מצד הנאשם בשל העדר אפיק טיפולי-שיקומי, היא גבוהה, ונתון זה מדבר בעדו. אזכיר, כי עניינו של הנאשם הופנה שוב לשירות המבחן, זאת לבקשתו ועל-יסוד התחייבותו לפניי לשיתוף פעולה לצורך הליך טיפולי. בנדון דנן, בדיון מיום 14.3.2024, הוא מסר: "אני מוכן לעשות הכל, לתקן כל מה שקרה, אם יש מישהו שגם שיעזור לי, גם מבחון, ומומחים, ואני אשב איתם, אין לי בעיה בכלל איתם" (ש' 6-7, ע' 4 בתמליל של אותו דיון).

למרות זאת, הסתבר שהוא הסכים רק להליך בעניין מניעת אלימות כלפי ילדים, הגם שלשיטתו, הוא אינו זקוק לכך. מכל מקום, סירוב הנאשם להליך טיפולי, עולה בקנה אחד עם ההתרשמות של שירות המבחן ממנו, בדבר ההתבוננות המצומצמת של הנאשם במעשיו ובחומרם, והקשיים שלו להתמודד עם המורכבות של מעשים אלה, הכל כמפורט בתסקירים. מכאן, מתחדד הצורך במתן דגש לפן ההרתעה במכלול השיקולים.

26) בנדון דנן, ניתנה הדעת גם לעובדה לפיה הנאשם נעצר למשך יומיים במסגרת הליך זה ולאחר מכן שהה במעצר בית למשך כשבוע ימים, וגם ניתנה הדעת לריכוך הקיים בכתב האישום המתוקן,

- זאת ביחס לכתב האישום המקורי.
- (27) לפני סוף אציון, כי הקשבתי בקשב רב לדברי בתו של הנאשם, אשר עתרה מבית המשפט לנקוט במידת הרחמים בגזירת הדין על אביה. דברי הבת מובנים ונשקלו בכובד ראש.
- (28) בשקלול של כל אלה, אין בידי לקבל את עתירת ההגנה שמסתפקת בענישה צופת פני עתיד בלבד. אני סבור כי ניתן למקם את עונשו של הנאשם בתוך השליש התחתון של המתחם שקבעתי לעיל.

תוצאה

- (29) על כן, משית על הנאשם את העונשים הבאים:
- א) שלושה וחצי חודשי מאסר (105 ימים), אשר ירוצו באמצעות עבודות שירות, הכל לפי חוות דעת של הממונה מיום 30.5.2024. תחילת ריצוי העונש 23.7.2024. מזהר הנאשם, כי אם לא יקיים את הוראות הממונה כלשון וכמשמען או יפר את תנאי עבודות השירות, הוא ירצה את יתרת מאסרו מאחורי סורג ובריח.
- ב) חמישה חודשי מאסר, שירוצו ככל שהנאשם יעבור עבירת אלימות או איומים, תוך שלוש שנים מהיום.
- ג) משית על הנאשם קנס בגובה 1,500 ₪ אשר ישולם בשלושה תשלומים חודשיים שווים ועוקבים, כאשר התשלום הראשון יבוצע עד יום 1.11.2024, השני עד יום 1.12.2024 והשלישי עד יום 1.1.2025. לא ישולם הקנס, יישא הנאשם 10 ימי מאסר בפועל תמורתו.
- ד) המשיב יתחייב שלא יבצע עבירת אלימות או איומים, תוך שנתיים מהיום, אחרת הוא יחויב בסך 5,000 ₪.
- (30) ככל שלא יקבל הנחיה אחרת, הנאשם יתייצב לצורך קליטה והצבה, ביום 23.7.2024 בשעה 08:00, במשרדי הממונה: יחידת ברקאי, עבודות שירות, שלוחת דרום, סמוך לכלא באר-שבע (טלפון 074-7831218; פקס 08-9193006; דוא"ל avshdarom@ips.gov.il).
- (31) את חוב הקנס יש לשלם ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות: בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה www.eca.gov.il; מוקד שירות טלפוני בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000; במזומן בכל סניף של בנק הדואר.
- זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.
- המזכירות - להעביר לממונה על עבודות השירות בשב"ס.

ניתן היום, י"ח סיוון תשפ"ד, 24 יוני 2024, בנוכחות הצדדים.

[1] ערעור על גזר הדין נדחה ביום 16.2.2023 (עפ"ג (מחוזי י-ם) 1896-11-22 פלוני נ' מדינת ישראל (לא פורסם)).